

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Satire

طــــنــــز

نعمت الله مختارزاده
شهر اسن – آلمان

مدتی را که ز (فیس بُک) ، گریزان بودم
گذر عشق ، به هر منزلی مهمان بودم
گه در بند سر زلف و ، خط و خال بتان
گه در دام هوسبازی خوبان بودم
گه در میکده ، با ساغر و مینا و قدح
مست از خمر **لِقای رُخ جانان** بودم
گه در بزم طرب ، در بر **معشوق خراب**
مئی باقی به کف و لب به لب هر آن بودم
گاه چون بلبل شوریده به باغ و به چمن
گه خاموش و گهی مست و غزلخوان بودم
گاه چون غنچه بشگفته ای در فصل بهار
عطر افشان و ، تر و تازه و ، شادان بودم

گاه چون لاله آزاده به دشت و به دمن
گاه همراز دل و ، مونس خوبان بودم
بی خبر از غم دنیا و ز داغ دل خود
به جهان دگری ، سرخوش و خندان بودم
فارغ از رنج و غم و محنت و درد دگران
دور از فتنه و آشوب ملایان بودم
تلویز یونچی و برنامه چی فسق و فساد
ترک شان کرده و بیخار ، ز هذیان بودم
هرچه می شد به جهان ، با سخنان مره چی
بی غرض ، گوشه آرام و ذر افشان بودم
ابتدا با دو سه روشنگر و همفکر دگر
خرق احجاب ز روی همه شیطان بودم
جرأت لم ، لم و لم ، هیچ نبودی به کسی
زانکه در سنگر اشعار ، قوماندان بودم
به دفاع و ، به ضد اسلحه باروتی
با قلم ، وارد و هم فاتح میدان بودم
یاد ایامی که بگذشت ، همی باد به خیر
مشت کوبنده ، به دندان شیران بودم
یاد داری که ، به حق دادن ملا و چلی
جگر طالبه را ، پاره و بریان بودم
یاد داری که ، چه سان برضد جنگسالاران
فیر مرمی ادب ، روز هزاران بودم
اثر و ضربه اشعار مرا میدانی
زخم ناسوری بی دارو و درمان بودم
به دفاع حق هم میهن و مادروطنم
سپه و لشکر تدبیر به میدان بودم
نقد منظوم مرا بود ، نه پروای فلک
با سخن راکت و خمپاره و هلاوان بودم
یاد داری که چو شمع ، سوخته و آب شده

بهرِ روشن‌گری جهل ، فروزان بودم

رگ رگ و جمله مفاصل شده سیماب ، ولی ،

مرهم زخم دل ملت افغان بودم

یاد داری که به برنامه هر ناکس و کس

قاضی و محکمه و قانون و وجدان بودم

با (علمی) و (سید افضلی) و (برهانی)

با (تمنای عزیز) دل و ، هم جان بودم

عرض اخلاص به هریک یک شان باد زمن

باعث آمدنم ، ورنه گریزان بودم

« نعمتا » (بانوی فرهیخته) نازم ، قلمش ،

آنچه فرمود ، فقط بنده به فرمان بودم

(2011 / 05 / 15)